

Arrest

nr. 66 470 van 12 september 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 26 mei 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 21 april 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33 bis), betekend op 12 mei 2011.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juni 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. AMDOUNI, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 6 oktober 2009 werd verzoeker gemachtigd om zijn studies aan te vatten aan de Haute Ecole Catholique du Luxembourg Blaise Pascal.

1.2 Op 7 november 2009 kwam verzoeker effectief naar België, voorzien van een paspoort met visum type D.

1.3. Verzoeker kreeg een A-kaart uitgereikt door de gemeente Schaarbeek, geldig tot 31 oktober 2010.

1.4. Op 16 maart 2011 wordt er via de stad Gent een aanvraag ingediend tot verlenging van de A-kaart.

1.5 Op 21 april 2011 besliste de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33 bis).

Deze beslissing vormt de bestreden beslissing en is als volgt gemotiveerd:

“Artikel 61, §2, 1°: betrokkene verlengt zijn verblijf na afloop van zijn studies en is niet meer in het bezit van een regelmatig verblijfsdocument;

Overwegende dat betrokkene bij beslissing van de DVZ dd. 06/10/2009 gemachtigd werd om te studeren aan de

Haute Ecole Catholique du Luxembourg Blaise Pascal voor het eerste jaar "Bachelier en sciences industrielles";

Overwegende dat zijn visum verkeerdelijk de ULB vermeldt;

Overwegende dat betrokkene op 07/11/2009 naar België kwam en zich voor het academiejaar 2009-2010 inschreef voor cursussen Frans en Engels aan het CVO L (..) en aldus de voorwaarden van zijn visum niet respecteerde; dat de gemeente Schaarbeek hem niettemin een A-kaart afleverde geldig tot 31/10/2010;

Overwegende dat betrokkene voor het academiejaar 2010-2011 een inschrijving voorlegt voor een voorbereidend jaar Nederlands aan het UCT te Gent vanaf 12/01/2011 tot 25/08/2011 en een toelatingsattest aan de Universiteit Gent voor het academiejaar 2011-2012 voor de "Bachelor of Pharmaceutical Sciences";

Overwegende dat betrokkene slechts 1 jaar een voorbereidend talenjaar kan volgen; dat zijn inschrijving aan het UCT voor Nederlandse taallessen aldus niet meer aanvaard wordt voor een verdere verlenging van zijn verblijf als student;

Overwegende dat de verblijfsvergunning van betrokkene verstreken is sedert 31/10/2010;”

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaande middelen blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn

2.1 In een eerste middel werpt verzoeker de schending op van de *“motiveringsverplichting van artikel 62 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Schending van artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.”*

Verzoeker betoogt als volgt:

“Aan de motiveringsplicht is in casu geenszins voldaan.

Verzoeker zal aantonen dat de motivering deels onjuist en deels niet afdoende is

In eerste instantie dient te worden benadrukt dat verzoeker geen voorbereidend jaar Frans en Engels volgde aan CVO L (..). Hij heeft slechts enkele modules les gevolgd, omdat hij deze maanden niet wou doorbrengen met niets doen. Hij heeft zich echter pas vanaf 16-11-2009 kunnen inschrijven, zodat deze luttele maanden geenszins beschouwd kunnen worden als een voorbereidend taaljaar, (stuk 3)

Enkel het voorbereidend jaar Nederlands aan het UCT (Universitair Talencentrum) te Gent dient dus als voorbereidend taaljaar te worden beschouwd, (stuk 5)

Verzoeker stelt verder dat hij wel degelijk aan alle voorwaarden voor verder verblijf als student voldoet.

Als een controle uitgevoerd wordt, moet ook al het nodige gedaan worden en met de nodige zorgvuldigheid te werk gegaan worden opdat objectief geoordeeld wordt over de verblijfssituatie van verzoeker. Hierbij dienen de redenen van de beslissing gemotiveerd te worden opdat verzoeker zich hiertegen zou kunnen verweren.

De motiveringsplicht heeft immers tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze neemt. In de beslissing dienen de juridische en feitelijke overwegingen correct opgenomen te worden.

Zulks is in casu niet het geval nu men van een voorbereidend taaljaar Frans en Engels gewaagt, terwijl dit niet het geval was.

De feitelijke situatie waarop de beslissing is gebaseerd is bijgevolg niet juist. In dat opzicht is de motivering onjuist en dus niet afdoende. Het eerste middel is dan ook gegrond.”

2.2 De verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

“Verzoeker zegt dat hij geen voorbereidend jaar Frans en Engels heeft gevolgd. Hij deed slechts enkele modules. Hij is pas op 16 november 2009 kunnen starten, zodat de enkele maanden les volgen niet

kunnen beschouwd worden als een voorbereidend jaar. Alleen het voorbereidend jaar Nederlands is een voorbereidend taaljaar. Hij voldoet wel degelijk aan de voorwaarden van zijn verblijf. De feitelijke overwegingen in de beslissing zijn niet juist.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de thans bestreden beslissing het bevel om het grondgebied te verlaten is, d.d. 21 april 2011.

Verzoeker werd op 6 oktober 2009 gemachtigd om zijn studies aan te vatten aan de Haute Ecole Catholique du Luxembourg Blaise Pascal. Hij had te kennen gegeven zich te willen inschrijven voor het eerste jaar Bachelor en Sciences Industriel les.

Eens in België schreef verzoeker zich echter in voor het academiejaar 2009-2010 voor enkele cursussen Engels en Frans. Verzoeker zegt dat hij slechts enkele taalmodules heeft gevolgd. Deze luttele maanden opleiding kunnen volgens hem niet beschouwd worden als een voorbereidend taaljaar. Verwerende partij is van mening dat uit het administratief dossier nochtans het tegendeel blijkt en dat verzoeker wel degelijk een academiejaar gevuld heeft met het volgen van taalmodules. Dit blijkt namelijk uit de volgende documenten uit het administratieve dossier:

- het attest vanwege CVO Lethas vzw Sint-Goedele d.d. 17 november 2009 waarin wordt bevestigd dat verzoeker is ingeschreven gedurende het schooljaar 2009-2010 voor de afdeling Frans. Dit veronderstelt dat hij 24 u per week les volgt.

- een inschrijvings- en betalingsbewijs van CVO Lethas d.d. 16 november 2009 voor het volgen van Engels van 12 november 2009 tot 29 januari 2010.

- een inschrijvings- en betalingsbewijs van CVO Lethas d.d. 29 januari 2010 voor het volgen van Frans 1 februari 2010 tot 26 april 2010.

- verschillende certificaten van afgeronde taalmodules:

- o d.d. 29 januari 2010 voor Engels A+ B, waar verzoeker 77% behaalde; o d.d. 29 januari 2010 voor Frans 2A+B, waarop hij 86% scoorde; o d.d. 26 april 2010, voor Engels 1A+B, waarop hij 75% behaalde; o d.d. 26 april 2010 voor Frans 3A+B, waarop hij 80% behaalde; o d.d. 29 juni 2010, voor Frans 4A+B waarop hij 70% scoorde.

Verwerende partij leidt hieruit af dat verzoeker van november tot juni zo goed als ononderbroken taal cursus heeft gevolgd in België. Verzoeker slaagt er niet in het tegendeel aan te tonen.

Het feit dat hij pas in november 2010 zijn studies heeft kunnen aanvatten, en dus 2 maanden gemist heeft van zijn academiejaar, is eerst en vooral te wijten aan verzoekers eigen gedragingen. Hij had namelijk zijn visumaanvraag laattijdig ingediend en kon onmogelijk op 3 en 4 september 2009 aan een ingangsexamen deelnemen.

Bovendien zijn het verlies van enkele maanden niet van aard om te concluderen dat verzoekers academiejaar van 2009-2010 niet in het teken zou gestaan hebben van taal cursussen. De interpretatie van de feiten, zoals gebeurd in de beslissing, is wel degelijk correct. Verzoeker volgde 8 maanden taal cursussen. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn inschrijving voor het voorbereidende jaar Nederlands als eerste voorbereidende taaljaar moet beschouwd worden en dat hij maar sporadisch een cursus zou gevolgd hebben om de tijd zinvol te besteden.

Verzoeker heeft niet kunnen aantonen dat de feitelijke overwegingen die aan de basis liggen van de beslissing niet correct zouden zijn, of verkeerd geïnterpreteerd. Het staat vast dat verzoeker in academiejaar 2009-2010 verschillende aaneensluitende taal cursussen heeft gevormd. De beslissing is dan ook correct wanneer zij stelt dat verzoeker reeds een voorbereidend taaljaar achter de rug heeft.

Terecht wordt de inschrijving aan het UCT voor Nederlandse taallessen niet aanvaard om een verdere verlenging van zijn verblijf te bekomen.

De verwerende partij concludeert dat de bestreden beslissing wel degelijk afdoende werd gemotiveerd, en dit zowel in feite als in rechte.

De verwerende partij merkt op dat verzoekende partij de motieven van de beslissing schijnt te kennen, vermits zij ze aanvecht in . het verzoekschrift. Aan de formele motiveringsplicht werd derhalve voldaan.

"Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. (zie o.a. R.v.St., nr. 167.407, 2 februari 2007; R.v.St., nr. 167.411, 2 februari 2007). De verzoekende partij voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur aan, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht." (R.V.V., nr. 14.261 van 29 november 2007)

"Wat betreft de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr.

167.477). (R.v.V, arrest nr. 21.513 van 16 januari 2009) De beslissing is derhalve afdoende formeel gemotiveerd.

In de mate dat verzoekende partij van oordeel is dat de materiële motiveringsplicht met voeten getreden werd, heeft de verwerende partij de eer te antwoorden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich niet in de plaats kan stellen van de administratieve overheid.

Hiervoor kan verwezen worden naar rechtspraak van de Raad van State, die in casu, mutatis mutandis van toepassing is:

"Overwegende dat het bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling van de gegrondheid van het dringend beroep in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd is na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van het dringend beroep is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen." (R.v.St., arrest nr. 139.590 dd. 20 januari 2005; 16.443 CGV - BBWT) (R.v.St., arrest nr. 163.382 dd. 10 oktober 2006, Staatsraad Adams, G/A 147.167/XIV-18.551)

"Overwegende, in de mate dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing inhoudelijk aanvecht en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, dat het bij de beoordeling daarvan niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd is na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen." (R.v.St., arrest nr. 164.103 dd. 25 oktober 2006, Staatsraad Adams, G/A 144.344/XIV-17.680)

Verwerende partij is derhalve van oordeel dat de beslissing afdoende werd gemotiveerd, en dit zowel in feite als in rechte. Verzoekers beweringen kunnen hieraan geen afbreuk doen.

Het eerste middel is niet ernstig."

2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel waarin gesteld wordt dat de motivering van de bestreden beslissing onjuist is, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.4. De door de verwerende partij in haar nota vermelde inschrijvings- en betalingsbewijzen alsook certificaten van afgeronde taalmodules, uitgereikt door CVO Lethas, bevinden zich in het administratief dossier. De voormelde inschrijvings- en betalingsbewijzen, die verzoeker ook zelf voegt bij zijn verzoekschrift, vermelden telkens "schooljaar 2009-2010", en "sem. 1/2" of "sem. 2/1". Uit het geheel van de door verzoeker neergelegde documenten dient afgeleid te worden dat verzoeker van november 2009 tot juni 2010 verschillende taalmodules Frans en Engels gevolgd heeft. Volgens verzoeker betreft het hier slechts "luttele maanden" maar dit minimaliserend betoog kan niet gevolgd worden. Het betreft immers een periode van acht maanden en het gegeven dat verzoeker slechts in november 2009 aanvangt met taalcursussen is te wijten aan het feit dat hij er zelf voor opteerde om slechts op 7 november 2009 België binnen te komen daar waar hij door de verwerende partij op 6 oktober 2009 gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk om te studeren aan de Haute Ecole Catholique du Luxembourg Blaise Pascal. Verzoeker betoogt dat hij taalcursussen Frans en Engels volgde "omdat hij deze maanden niet wou

doorbrengen met niets doen” maar dit in de ogen van verzoeker nuttig tijdverdrijf maakt niet dat de beoordeling van de verwerende partij dat het gaat om een voorbereidend talenjaar foutief is. Gelet op de door verzoeker niet betwiste vaststellingen in de bestreden beslissing dat hij op 6 oktober 2009 gemachtigd werd om te studeren aan de Haute Ecole Catholique du Luxembourg Blaise Pascal, dat hij een inschrijving voorlegt voor een voorbereidend jaar Nederlands aan het UCT te Gent voor het academiejaar 2011-2012, dat hij slechts één jaar een voorbereidend talenjaar kan volgen en dat zijn verblijfsvergunning verstreken is sedert 31 oktober 2010 en de correcte beoordeling van de gemachtigde van de staatssecretaris dat verzoeker zich voor het academiejaar 2009-2010 inschreef voor cursussen Frans en Engels aan het CVO Lethas, acht de Raad het niet kennelijk onredelijk dat de bestreden beslissing getroffen wordt op grond van artikel 61, §2, 1° van de Vreemdelingenwet dat stelt dat de minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven teneinde er te studeren het bevel om het grondgebied te verlaten kan geven wanneer vastgesteld wordt dat de vreemdeling na afloop van zijn studies zijn verblijf verlengt en niet meer in het bezit is van een regelmatig verblijfsdocument.

2.5. Noch verzoekers overtuiging dat hij *“wel degelijk”* voldoet aan alle voorwaarden voor verder verblijf als student noch zijn theoretisch betoog dat *“Als een controle uitgevoerd wordt, moet ook al het nodige gedaan worden en met de nodige zorgvuldigheid te werk gegaan worden opdat objectief geoordeeld wordt over de verblijfssituatie van verzoeker”* noch de stukken gevoegd bij zijn verzoekschrift die zich reeds bevinden in het administratief dossier en die beoordeeld werden in de bestreden beslissing, kunnen de motivering van de bestreden beslissing aan het wankelen brengen. Het certificaat opgesteld door de Universiteit Gent op 17 mei 2011 dat verzoeker met succes een eindtest Nederlands heeft afgelegd dateert van na het treffen van de bestreden beslissing. De verwerende partij kan niet verweten er geen rekening mee gehouden te hebben. Alleszins doet dit stuk dat het gevolg is van een inschrijving voor een voorbereidend jaar Nederlands aan het UCT te Gent voor het academiejaar 2011-2012, wat beoordeeld werd in de bestreden beslissing, geen afbreuk aan de motivering van de bestreden beslissing.

Het eerste middel is niet gegrond.

2.6 In een tweede middel werpt verzoeker de schending op van *“het beginsel van behoorlijk bestuur, de rechten van verdediging en het gelijkheidsbeginsel.”*

Verzoeker betoogt als volgt:

“Vooreerst werd het beginsel van behoorlijk bestuur geschonden omdat de vormregels niet strikt nageleefd werden. Verzoeker merkt op dat de akte van kennisgeving niet volledig is nu de bevoegde overheid, welke de beslissing ter kennis bracht van verzoeker, niet vermeld wordt. Er wordt enkel vermeld :

“heb ik ondergetekende Daniël Termont” (stuk 8) Terwijl er had moeten staan :

“heb ik ondergetekende Daniël Termont, burgemeester Stad Gent”

Ook hebben de stadsdiensten vergeten vermelden op de akte van kennisgeving op verzoek van wie de kennisgeving gebeurt : op verzoek van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid- of op verzoek van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid. Nochtans wordt onderaan de akte verzocht om de onnodige vermelding door te halen, hetgeen in casu niet gebeurd is. (stuk 8)

Verder werd de akte van kennisgeving ondertekend door een beambte in plaats van door de burgemeester zelf. Echter staat bovenaan de akte ‘ik ondergetekende Daniël Termont, zodat normalerwijze de burgemeester dan ook effectief had dienen te tekenen, (stuk 8)

Uit het bovenstaande blijkt dus dat de strikte vormregels geschonden werden.

Het beginsel van behoorlijk bestuur werd verder geschonden nu de controle op het verder verblijf van concludent niet correct geschiedde.

De controle op de verlenging van het verblijf van studenten gebeurt door de stadsdiensten op instructie van de Minister van Binnenlandse Zaken. Concreet betekent dit dat de Minister van Binnenlandse Zaken instructie geeft aan de gemeente om een controle te verrichten aangaande de documenten van de betrokkenen.

Niet alleen werd de beslissing voorbarig genomen zonder enige uitleg te vragen aan verzoeker, maar tevens werd geen rekening gehouden met het feit dat hij in werkelijkheid nog geen voorbereidend taaljaar had gevolgd.

Normaalgezien dient de feitelijke situatie van elk individueel geval in acht genomen te worden en dient dit het voorwerp uit te maken van een concreet onderzoek, waarbij rekening gehouden moet worden

met argumenten in het voordeel en in het nadeel van verzoeker. Tevens dient men het proportionaliteits-principe in acht te nemen.

In casu was dit geenszins het geval.

Verzoekster verwijst naar de volgende vaststaande rechtspraak : 'De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschrijding genomen.' (RvSt4maart 1960).

'Dat een beslissing dient te stoelen op een correcte feitenvinding. Het bestuur dient zich zo nodig voldoende te informeren om met kennis van zaken een beslissing te nemen.' (MAST A., e.a., "Overzicht van het Belgische administratief recht", Kluwer, Brussel, 2002, M. 54-55)

De bevoegde diensten hebben verzoeker ook geen kans geboden om enige uitleg te geven. Hierdoor werden zijn rechten van verdediging geschonden. Een dergelijke definitieve beslissing tot weigering van verder verblijf met daaropvolgend de verwijdering van het grondgebied is strijdig met de beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker mag geenszins gestraft worden voor de nalatigheid van de Belgische overheidsdiensten om hun taak niet naar behoren te vervullen door de verblijfssituatie van verzoeker verkeerd in te schatten.

Er is geen motivering waarom bij anderen wel een degelijke controle uitgevoerd wordt en waarom dit bij verzoeker niet het geval was, zodat het gelijkheidsbeginsel tevens in het gedrang komt nu gelijke gevallen ongelijk behandeld worden."

2.7 De verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

"Verzoeker is van mening dat de regels van behoorlijk bestuur geschonden zijn omdat de vormregels in de beslissing niet strikt werden nageleefd. De akte van kennisgeving is niet volledig en vermeldt niet welke beslissing ter kennis wordt gebracht. Er wordt niet vermeld dat Daniel Termont burgemeester is van Gent, er wordt niet gezegd op wiens verzoek de kennisgeving gebeurt. De akte werd ondertekend door de beambte en niet de burgemeester zelf. De controle op de verlenging van het verblijf van studenten gebeurt door de stadsdiensten, op instructie van binnenlandse zaken. Er werd een beslissing genomen zonder uitleg te vragen aan verzoeker waardoor niet geweten is dat hij nog geen voorbereidend taaljaar heeft gedaan. De beslissing is onzorgvuldig en disproportioneel. Verzoeker wordt gestraft voor de nalatigheid van de Belgische overheid om zijn verblijfssituatie correct te beoordelen. De rechten van verdediging werden geschonden.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat het administratief dossier goed gestoffeerd is, en duidelijk maakt dat verzoeker verschillende aaneensluitende taalmodules heeft gevolgd in het academiejaar 2009-2010. Verzoeker slaagt er niet in het tegendeel aannemelijk te maken.

Verzoeker, die zijn visumvoorwaarden niet gerespecteerd heeft door zich gedurende het eerste academiejaar op Belgisch grondgebied toe te leggen op het volgen van verschillende taalmodules Engels en Frans, kan niet ontkennen dat de certificaten en inschrijvingsbewijzen in het administratieve dossier nog weinig ruimte laten voor interpretatie.

Verzoeker noemt de beslissing onzorgvuldig, maar zegt niet met welke documenten of feitelijke gegevens geen rekening werd gehouden. Verzoeker kan moeilijk ontkennen dat hij sinds november 2009 tot juni 2010 reeds verschillende taalmodules heeft gevolgd. Zijn eerste academiejaar in België bestond er dus in om taallessen te volgen. Terecht werd dan ook niet aanvaard dat verzoeker nog eens een academiejaar zou wijden aan een voorbereidend talenjaar, dit keer in het Nederlands.

Verzoeker wijst op enkele zo gezegde vormfouten in de kennisgevingsakte van de beslissing. Verwerende partij merkt op dat de beslissing zeer duidelijk aangeeft waarom zij werd genomen. De argumenten die aan de basis liggen van de beslissing, zijn uitgebreid opgenomen in de overwegingen van de beslissing. Rekening houdende met het verweer van verzoekende partij, heeft zij ook integraal kennis kunnen nemen van de overwegingen die aan de basis liggen van de beslissing.

Verzoeker meent dat hij gehoord had moeten worden. Echter hij geeft niet aan belang te hebben bij dit argument omdat het allesbehalve duidelijk is welke feitelijke gegevens verzoeker had willen aanbrengen tijdens dat verhoor die de beslissing hadden kunnen beïnvloeden. Bovendien is de hoorplicht in casu niet van toepassing.

"Waar verzoeker stelt dat een beslissing op zorgvuldige wijze dient genomen te worden, waarbij de evenredigheid dient gewaarborgd te blijven en verzoeker dient gehoord te worden, en waar hij stelt dat in weerwil daarvan de verweerder geen rekening heeft gehouden met de feitelijke omstandigheden wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen erop dat de hoorplicht niet van toepassing is op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de Vreemdelingenwet (R.v.St., nr. 117.575 van 26 maart 2003)." (RW, nr. 15.606, d.d. 4 september 2008)

Vormfouten in de kennisgevingsakte, zouden die al aangetoond zijn door verzoeker, quod non, kunnen niet leiden tot de nietigverklaring van de bijgevoegde beslissing zelf. De kennisgevingsakte kan de geldigheid van de beslissing niet doen wankelen.

De niet-vermelding van de functietitel van D. T. (...) op de kennisgevingsakte tast de geldigheid van de beslissing niet aan. Het betreft geen op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm.

De beslissing geeft zeer duidelijk aan dat ze werd betekend door de afgevaardigde beampte voor de burgemeester, die met naam en toenaam vermeld wordt in de handtekening onder de kennisgevingsakte. Het document werd door deze persoon ook eigenhandig ondertekend waardoor er geen twijfel kan bestaan omtrent de echtheid en authenticiteit van de naamsvermelding onder de beslissing. Verzoeker geeft niet aan dat deze persoon niet gemachtigd is om de kennisgeving te doen van de thans bestreden beslissing.

Het tweede middel is niet ernstig. In iedere hypothese kan de uiteenzetting van verzoekende partij niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.”

2.8. Een eventueel gebrek in de betekening heeft geen invloed op het rechtmatig karakter van de genomen beslissing zelf. Verzoekers kritiek aangaande vermeldingen op de akte van betekening kan niet tot de nietigheid van de bestreden beslissing leiden (cfr. RvS 1 juli 2005, 147.218 en RvS 21 maart 2005, nr. 142.408)

2.9. De bestreden beslissing is het gevolg van een onderzoek van verzoekers verblijfssituatie, rekening houdend met de stukken die hij zelf heeft overgemaakt. De rechten van verdediging zijn niet van toepassing op een zuiver administratieve beslissingsprocedure zoals deze waarin op grond van de door verzoeker overgemaakte stukken wordt beslist over de aanvraag tot verlenging van zijn verblijfsvergunning als student (cfr. RVS 28 januari 2011, nr. 6482 (c)).

2.10. Verzoekers bloot betoog *“Tevens dient men het proportionaliteitsprincipe in acht te nemen. In casu was dit geenszins het geval”* en zijn niet geconcretiseerd vaag betoog *“Er is geen motivering waarom bij anderen wel een degelijke controle uitgevoerd wordt en waarom dit bij verzoeker niet het geval was, zodat het gelijkheidsbeginsel tevens in het gedrang komt nu gelijke gevallen ongelijk behandeld worden”* tonen geen schending aan van de door verzoeker opgeworpen beginselen van behoorlijk bestuur.

Voor het overige verwijst de Raad naar de bespreking van het eerste middel.

Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend en elf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA